

การตราพระพุทธรศาสนาไว้ในรัฐธรรมนูญให้เป็นศาสนาประจำชาติไทย

การตรากฎหมายรัฐธรรมนูญให้พระพุทธรศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรนั้นจะเป็นผลดี ดังนี้

1. เป็นการตรากฎหมายแม่บทที่เป็นลายลักษณ์อักษรค้ำประกันพื้นฐาน คุณธรรม จริยธรรม จารีต ธรรมเนียม และราชประเพณีอันเป็นวิถีชีวิตของสังคมไทยมาแต่โบราณกาลให้เข้มแข็งและมีจุดยืนที่สามารถนำไปอ้างอิงเอกลักษณ์แนวทางการทางศีลธรรมของประชาชนชาวไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เป็นการเสริมสร้างกฎหมายรัฐธรรมนูญให้มีความสมบูรณ์เข้มแข็งและมั่นคงสอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคมไทยและทำให้กฎหมายรัฐธรรมนูญมีความศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากการตราผลสะท้อนแห่งเจตนารมณ์ของประชาชนชาวไทยทั้งปวงในการที่จะรักษาเทอดทูนสิ่งดีมีค่าอันเป็นสากลของชาติไว้ให้ปลอดภัยอย่างเป็นทางการที่จะรักษาเทอดทูนสิ่งดีมีค่าอันเป็นสากลของชาติไว้ให้ปลอดภัยอย่างเป็นทางการ

3. เป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษไทยจากการที่ได้เสียสละชีพในสงครามทุกครั้งเพื่อคุ้มครองและรักษาไว้ซึ่งสถาบันแห่งชาติทั้ง 3 ไว้ให้เป็นมรดกและศูนย์รวมใจของคนไทยมาโดยตลอดและในการทำสงครามเสียสละชีพทุกครั้งนั้นก็ได้อธิษฐานเจตนารมณ์ที่จะปกป้องรักษาไว้ซึ่ง “ธงไตรรงค์” และปกป้องขันธสีมา อาณาประชาราษฎร์ให้ปลอดภัยจากอริราชศัตรู และอุปถัมภ์พระพุทธรศาสนาให้เจริญ

4. เป็นการแสดงออกซึ่งความเมตตาและความกตัญญูของคนไทยต่อพระพุทธรศาสนาในฐานะเป็นสถาบันสำคัญของชาติมาตั้งแต่โบราณกาล ด้วยการตรากฎหมายไว้คุ้มครองเป็นลายลักษณ์อักษร ขณะนี้พระพุทธรศาสนาเปรียบเสมือน “เนื้อสมัน” ที่มีกำลังน้อย ขึ้นอยู่ท่ามกลางเสือ สิงห์ กระทิง แรด ที่ทรงพลังอย่างยิ่ง หากเธอได้รับการ “สวมปลอกคอ” ไว้บ้าง ก็คงจะได้รับความคุ้มครอง มีสิทธิ์ยืนอยู่คู่เคียงได้อย่างปลอดภัยบ้าง ซึ่งจะเป็นการแสดงออกซึ่งน้ำใจแห่งความเมตตาและกตัญญูของชาวไทย เพื่อบุรุษมรดกไทยไว้เป็นอารยธรรมของโลก

5. เป็นการแก้ปัญหาคำความรู้สึกที่ว่า “เกรงใจศาสนาอื่น” ที่แท้เป็นความรู้สึกในส่วนลึกของคนไทยทุกคนชัดเจนแล้วว่าพระพุทธรศาสนาไม่เป็นพิษภัยต่อสรรพสิ่งเลย เป็นศาสนาแห่งการปฏิบัติของมนุษย์และธรรมชาติที่ประวัติศาสตร์ไม่เคยมี “สงครามศาสนา” เลยแม้บนแผ่นดินไทยภายใต้พระบรมโพธิสมภารแห่งพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันศาสนาทุกศาสนาไม่ว่าจะแพร่มาจากดาวแดนไกลอย่างไร ก็ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น ซึ่งทำให้ศาสนาเหล่านั้นต่างก็กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า “สยามดินแดนแห่งเสรีภาพ ไม่กีดกันศาสนาอื่น ศาสนาเผยแพรได้อย่างเสรี” อันที่จริงความรู้สึกส่วนลึกของผู้ร่างรัฐธรรมนูญเองย่อมเป็นคำตอบ

อย่างคืออยู่แล้วว่า แม้จะบัญญัติให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยแล้ว ก็แน่ใจได้ว่า ทุกท่านไม่เคยคิดที่จะนำพระพุทธศาสนาไปเพื่อการเบียดเบียนหรือกระทำการไม่ชอบต่อศาสนา หรือลัทธิอื่นเลย เมื่อปี พ.ศ. 2506 มีเหตุการณ์ของโลก ประธานาธิบดี โงดิงเดียม แห่งประเทศ เวียดนามได้ นับถือศาสนาคริสต์ นิกายแคทอลิก ได้เบียดเบียนชาวพุทธเวียดนามอย่างรุนแรง จนถึงมีพระภิกษุ แม่ชี ชาวพุทธเวียดนามได้ ต้องเผาตัวตายประท้วง เหตุการณ์ลุกลามเป็นข่าว ไปทั่วโลก ประเทศไทยในฐานะเป็นชาวพุทธส่วนใหญ่ มีความรู้สึกไม่สบายใจอย่างยิ่ง ในขณะ เดียวกัน ชาวไทยมุสลิมในประเทศไทย ก็เกิดความวิตกเช่นเดียวกัน เกรงเหตุการณ์เช่นนั้นจะ เกิดขึ้นในประเทศไทย นั่นก็คือเมื่อพระพุทธศาสนาสูญสิ้นไปจากประเทศไทย จะไม่มีปรากฏ กางกั้นไว้ แล้วก็ต้องเผชิญหน้ากันอย่างในประวัติศาสตร์ที่ศาสนาทั้งสองได้เคยเป็นมาแล้ว แต่ บัดนี้ ชาวไทยคริสต์กลับวิตกแล้วว่า ถ้าหากสิ้นพระพุทธศาสนาไปจากประเทศไทยแล้ว ในอนาคต ก็จะต้องเผชิญกับปัญหาเช่นเดียวกัน ที่ทุกฝ่ายมีความสงบและปรองดองกันอยู่ได้ ในสังคมไทยขณะนี้ ก็เพราะมีพระพุทธศาสนาเป็นกำแพงกางกั้น ทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์ ศาสนิกทุกฝ่ายให้เกิดความสามัคคีด้วยดีเสมอมา ความมั่นคงของพระพุทธศาสนาจึง เป็นความปรารถนาของศาสนิกทุกศาสนา แต่ขณะนี้ชาวไทยพุทธมีแต่ความว้าเหว ห่อเหี่ยว หวาดหวั่น ไร้ที่พึ่ง ชาวไทยพราหมณ์-ฮินดู และสิกข์ ต่างเห็นใจ สงสารชาวไทยพุทธด้วย เช่นเดียวกัน เพราะทั้งสองศาสนาต่างมีประสบการณ์จากสงครามศาสนามาแล้ว ฉะนั้น ทุกศาสนาในประเทศไทยจึงมีความรู้สึกที่แท้จริง อยากเห็นพระพุทธศาสนามีความมั่นคงและ ปลอดภัยและได้รับการสนับสนุน

ศาสตราจารย์ ดร. เดือน คำดี